

žitky z iného titulu, ako v súdenom prípade na základe zvláštnej smluvy, ktorou prevzal mimo zaplattenia kúpnej ceny za prevzatý veľkostatok aj plnenie iných povinností za odkupiteľa voči tretím osobám. Súd je preto toho názoru, že nemožno použiť ustanovení §§ 12 a 13 cit. zák. na súdený prípad a neprávom zastavila žalovaná strana vyplácanie zaopatrovacích požitkov žalobkyni. O d v o l a c í s ú d rozsudok súdu prvej stolice potvrdil a prisúdil žalobkyni aj penziu splatnú v čase vynesenia rozsudku odvolacieho súdu. N a j v y š š í s ú d dovoláciu žiadosť zamietol, lebo nespoznal zákonného dôvodu, aby rozsudok odvolacieho súdu zmenil, účinnosti pozbavil alebo rozviazal.

Čís. 14917.

Nárok na náhradu za použitie veci neprislúcha jej bývalému vlastníkovi, keď tento vec predal a kupiteľovi odovzdal, a kupiteľ použil vec v prospech tretej osoby (versio in rem).

(Rozh. z 10. januára 1936, Rv IV 88/35.)

S ú d I. s t o l i c e žalobu zamietol, o d v o l a c í s ú d rozsudok súdu I. stolice zmenil a žalobe vyhovel. N a j v y š š í s ú d obnovil rozsudok súdu I. stolice. D ô v o d y:

Podle zjištěného skutkového stavu objednal stavební materiál, dodaný žalující stranou, jehož cena je předmětem tohoto sporu, Jan B. a tento se zavázal se svojí manželkou zaplatiti jeho kupní cenu. Žalující strana se domáhala zaplacení i na Jurajovi B., a to proto, že Jan B. upotřebil materiál jím koupený na stavbu provedenou na pozemku svého otce Juraje, čímž je tento obohacen na úkor strany žalující.

Odvolací soud uznal žalobu za odůvodněnou a opřel se při tom o zásadu obsaženou v § 1041 obč. zák., platnou i na právní oblasti Slovenska. Neprávem. Žalující strana, prodávší a odevzdávší stavební materiál Janu B., přestala býti jeho vlastníkem a Jan B. jako vlastník byl oprávněn použití stavebního materiálu jakýmkoliv způsobem a pouhým upotřebením jeho pro třetí osobu nemohl vzniknouti právní poměr mezi touto a stranou žalující.

Odvolací soud se dovolává mylně zásady § 1041 obč. zák., neboť pro stavbu, provedenou na pozemku Juraje B. nebyl upotřeben materiál strany žalující, nýbrž materiál, který do svého vlastnictví na základě tržové smlouvy převedl Jan B., žalující strana, prodávší a odevzdávší ho Janu B., přestala býti jeho vlastníci, i když tento zůstal kupní cenu dlužen; pro posouzení stavu věci není rozhodné, že žalující strana byla kdysi vlastníci materiálu, nýbrž kdo jím byl v době jeho upotřebení pro stavbu na pozemku Juraje B.

Žalující strana utrpěla škodu, jestliže Jan B. jí nezaplatil kupní cenu, nemá však přímý nárok proti žalovanému, poněvadž zjištěné skutečnosti nezakládají ani smluvní ani mimosmluvní závazky mezi ní a žalovaným.

Z týchto dôvodů bylo dovolací žádosti vyhověno, rozsudek odvolacího soudu změněn a žaloba jako hmotně-právně neodůvodněná zamítnuta.

Čís. 14918.

I. Nejasnosť poisťovacích podmienok, pripojených k poisťke, ide na vrub poisťovne, ktorá vystavila poisťku.

II. Útraty sporu — ku ktorému došlo na príkaz poisťovne, poisťovnej majiteľa auta proti povinnému ručeniu (poistenie zodpovednostné) — medzi majiteľom auta a osobou utrpевšou úraz musí celé hradiť poisťovňa, a to i vtedy, keď je v ňom požadované vyššie odškodné, než koľké bolo poistené. Ustanovenia všeob. poisťovacích podmienok, že ak má poistenec podľa zákona alebo smluvy sám znášať časť škody, hradia poisťovňa a poistenec útraty sporu v rovnakom pomere, nemožno rozširovať na tento prípad.*)

(Rozh. z 21. januára 1936, Rv III 1184/34.)

Poisťovacou smluvou z 13. júna 1928 poistila žalovaná poisťovňa žalobníka proti povinnému ručeniu (poistenie zodpovednostné) z provozu automobilu na dobu 10 rokov. Poistná suma pre prípad úrazu alebo smrti jednej osoby bola stanovená na 30.000 Kč. Poistený automobil 3. septembra 1928 na ulici v N. pri jazde srazil Ľudmilu M. a poranil ju. Ľudmila M. zaviedla proti žalobníkovi spor o náhradu škody, domáhajúc sa 500 Kč doživotnej renty mesačne a 50.000 Kč odškodného. Pravo-platným rozsudkom odvolacieho súdu (Najvyšší súd dovoláciu žiadosť zamietol), bolo Ľudmile M. prisúdené 300 Kč mesačnej renty a odškodné 20.000 Kč. V onom spore zastupoval žalobníka na poukaz poisťovne (žalovanej v tomto spore) advokát Dr. Zigmund F. Žalovaná poisťovňa z poistnej sumy 30.000 Kč srazila si 3.000 Kč titulom 10% samopoistenia a titulom čiastočných advokátskych útrat Dr. Zigmunda F. 9.145 Kč 60 h. Proti žalobe, ktorou domáhal sa žalobník na žalovanej poisťovni zaplataenia týchto súm bránila sa žalovaná tým, že podľa poistnej smluvy a doplnku poisťovacích podmienok žalobník je povinný hradiť 10% zo zistenej škody ako samopoistenie a dotyčne čiastočných útrat advokáta Dr. Zigmunda F. uviedla ako dôvod srazenia 9.145 Kč 60 h to, že hodnota sporu, ktorý zaviedla Ľudmila M. proti žalobníkovi bola 100.000 Kč, kdežto žalobník bol poistený len na 30.000 Kč, takže z celkových útrat advokáta Dra Zigmunda F. žalobník musí znášať pomernú čiastku vo výške 9.145 Kč 60 h. Súd prvej stolice žalobe čiastočne vyhovel a žalobníkovi prisúdil 3.000 Kč s odôvodnením, že podľa poisťovacej smluvy a poisťovacích podmienok žalobník bol povinný hradiť sám 10% z vzniklej škody len pri škode vecnej, nie však pri škode vzniklej z telesného úrazu. Ináč žalobu zamietol. Odvolací súd na odvolanie oboch strán rozsudok súdu prvej stolice v časti odsudzu-

*) Srovnaj: Úr. sb. 2297.